

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse v právní věci

žalobce: **L. B.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Michalem Chuchútem, LL.M., advokátem,
se sídlem náměstí Junkových 2772/1, Praha,

proti
žalovanému: **Zastupitelstvo města Ústí nad Labem**,
se sídlem Velká Hradební 2336/8, 400 01 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II.** V řízení o žalobě a kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 1. 2018, č. j. 15 A 180/2016-78, žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podanou v zákonem stanovené lhůtě ve znění její opravy ze dne 10. 10. 2017 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

domáhal, aby soud vydal rozsudek, jímž určí, že zásah žalovaného spočívající v tom, že žalobci neumožnil dne 21. 9. 2016 na zasedání Zastupitelstva města Ústí nad Labem vystoupit v rozpravě k programu zasedání, byl nezákonný a žalovanému zakázal tento zásah opakovat.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že se dne 21. 9. 2016 účastnil jednání Zastupitelstva města Ústí nad Labem (žalovaného). Během projednávání programu zasedání přistoupil k mikrofonu, předsedající mu však neudělil slovo. Obdobná situace nastala i na následujícím zasedání. Dle žalobce jednací řád žalovaného neupravuje způsob, jakým se mají občané hlásit o slovo, již řadu let však platí úzus, že občané přistoupí k mikrofonu, přičemž se jich předsedající před každým ukončením diskuze zeptá, zda si přejí k bodu vystoupit. Předsedající nicméně občanům dlouhodobě neumožňuje vystoupit i v rozpravě před samotným hlasováním o programu zasedání. Pokud tedy chtějí zastupitelům sdělit, že by se měli zabývat určitým problémem, musí vyčkat až do bodu „Různé“, který nicméně není jakkoliv časově ukotven, proto je nutné být přítomen po celou dobu zasedání, bez jistoty, že však budou vyslyšeni.
3. K prokázání toho, že žalobce skutečně dne 21. 9. 2016 přistoupil během projednávání programu zasedání k mikrofonu, žalobce navrhl provést výslech svědka K. K., bytem „X“ a Mgr. et Bc. L. F., Ph.D., bytem „X“. K podpoře své argumentace rovněž poukázal na záznam ze zasedání zastupitelstva dostupný na webové stránce <http://tinyurl.com/zastupka> a konečně odkázal i na závěry usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 5. 2006, č. j. 15 Ca 164/2005-41, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č.j. 3 Aps 1/2008-151, zabývajících se problematikou práva občanů na vyjádření se k projednávání programu zastupitelstva ve skutkově obdobných případech.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobci je pravidelně v rámci zasedání Zastupitelstva města Ústí nad Labem udělováno slovo za účelem jeho komentářů k jednotlivým projednávaným bodům – tak tomu bylo i dne 21. 9. 2016. Pokud se však jedná o vyjádření k programu zasedání, žalovaný jednak namítl, že z označeného důkazu videozáznamem není primárně zřejmé, že by žalobce skutečně o udělení slova požádal, neboť na záznamu je v té chvíli záběr na předsedající, především však s ohledem na znění ust. § 94 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (dále jen „zákon o obcích“), zpochybňuje, že by občané měli vůbec právo návrhy k zařazení bodů na program jednání předkládat, když toto svědčí pouze zastupitelům obce, radě obce a výborům. Zákon o obcích v ust. § 16 odst. 2 písm. c) zaručuje občanům obce starším 18 let toliko právo vyjadřovat na zasedání zastupitelstva obce v souladu s jednacím řádem svá stanoviska k projednávaným bodům, nikoliv k programu jednání.
5. Obdobný názor dle něj zastává i odborná literatura, v níž se konstatuje, že meze realizace práva občanů vystoupit na zasedání zastupitelstva je dána jednacím řádem, který např. může stanovit pravidla pro maximální délku jejich vystoupení, zákonný limit však spočívá zejména v možnosti vyjadřovat stanoviska k projednávaným věcem, nikoliv k bodům, které nejsou předmětem zastupitelstvem schváleného programu. V tomto smyslu žalovaný současně odkázal i na svůj jednací řád ve znění jeho dodatku č. 1 upravujícího v čl. 13 právo občanů před závěrečným slovem vyjádřit své stanovisko k projednávanému bodu. Z toho tedy opětovně dle Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalovaného plyne, že dané oprávnění se vztahuje pouze na již schválený program, nikoliv jeho projednání.

6. Pokud žalobce dále poukazoval na to, že bod „Různé“ není časově ukotven, žalovaný k této skutečnosti uvedl, že není v jeho silách ovlivnit průběh zasedání, když nelze předem odhadnout, jak dlouho bude diskuze k jednotlivým bodům probíhat. Přičemž platí, že průtahy při jednání způsobují nejen zastupitelé, ale právě i další diskutující z řad občanů. Povinností žalovaného dokonce není ani bod „Různé“ vůbec do programu zařazovat a umožnit zastupitelům a občanům se v jeho rámci vyjadřovat prakticky k čemukoliv – jedná se toliko o jeho dobrou vůli. Žalovaný proto konstatoval, že uvedenou žalobou žalobce toliko projevuje své politické ambice, přičemž politický názor spočívající v kritice současného vedení města Ústí nad Labem promítá i do roviny soudní.
7. S přihlédnutím k výše zmíněným skutečnostem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Replika

8. V replice k vyjádření žalovaného žalobce znovu zopakoval, že vyjádření se k jednotlivým bodům programu nemůže nahradit možnost vystoupit k jeho projednání jako celku na začátku jednání. V tomto smyslu rovněž zpochybnil, že by žalovaný dával občanům prostor k vyjádření bez omezení. Žalobce sice v žalobě navrhl výslech dvou svědků, tento nicméně sám považuje v zásadě za nadbytečný, když nejen ze záznamu, ale i přímo z argumentace žalovaného je zřejmé, že by předsedající při projednávání programu neudělil žalobci slovo, ani kdyby se o něj hlásil jakýmkoliv způsobem. Pakliže v tomto kontextu žalovaný zpochybňoval právo občanů na participaci při projednávání programu zasedání obce, žalobce kromě již v žalobě citované judikatury doplnil odkaz na stanovisko Ministerstva vnitra č. 3/2008, které právo vyjádřit se k jakékoliv projednávané věci, včetně návrhu programu zasedání, stanoví rovněž. V závěrečné části repliky se již žalobce plně věnoval argumentům týkajícím se efektivnosti průběhu zasedání zastupitelstva, obvinění jednotlivých zastupitelů z předchozího funkčního období, včetně dalších úředních osob, z trestné činnosti, dále dle jeho tvrzení neprůhledným projektům schváleným zastupitelstvem či poznámce žalovaného ohledně jeho politických ambic. Protože se však jedná o námitky s právě projednávanou věcí nesouvisející, soud jim již v rekapitulaci žalobních tvrzení nevěnoval další prostor.

Duplika

9. V duplice žalovaný rezolutně odmítl, že by zastupitelstvo upíralo občanům jejich právo se vyjadřovat k bodům programu zasedání či přednést zcela jiný problém, než který byl uveden v pozvánce k jednání. Diskuze u jednotlivých bodů se však musí týkat výhradně daného bodu, jinak by jednání zastupitelstva postrádalo jakéhokoliv řádu. Připustil nicméně, že otázku k řešení, která není obsažena v žádném ze schválených bodů, mají občané možnost předložit až v bodu „Různé“ zařazovaném zpravidla na konec jednání zastupitelstva. V této souvislosti znovu zopakoval, že projednání daného bodu není jeho zákonnou povinností. Závěrem žalovaný doplnil, že osobě žalobce je dáván prostor k vyjádření vždy, pokud o něj požádá. V další části již žalovaný reagoval toliko na předchozí připomínky žalobce k dané věci se nevztahující.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Triplika

10. V následné triplice žalobce opětovně zpochybňoval konstatování žalovaného, dle něhož mají občané možnost navrhnout projednání věci nezařazené na program zasedání zastupitelstva, a to v rámci bodu „Různé“. Poukázal konkrétně např. na jednání konané dne 11. 1. 2017, kde uvedený bod nebyl zařazen vůbec. V důsledku toho v současné době probíhá petice za změnu jednacího řádu. Kromě toho i v tomto podání žalobce zmiňoval některé irelevantní skutečnosti, které však již soud dále nerekapituloval.

Dodatečné vyjádření

11. V dodatečném vyjádření ze dne 26. 10. 2017 žalovaný konstatoval, že podanou žalobu považuje za nepřijatelnou s odkazem na ust. § 85 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť se žalobce domáhá toliko prohlášení nezákonnosti jednání žalovaného. Z povahy věci totiž nelze uvést ani nic jiného, když údajná nemožnost vystoupení žalobce na jednání zastupitelstva dne 21. 9. 2016 byla toliko jedinečná. Po skončení zasedání již protiprávní zásah žalovaného netrvá a ani trvat nemůže a žalobce dokonce ani v pozdějších zasedáních zastupitelstva možnosti vyjádřit se ke schvalovanému programu jednání, jemuž by mohl žalovaný eventuálně bránit, nevyužil. Za této situace tedy nemůže nezákonný zásah pokračovat, ani být ze strany soudu zakázán.

Posouzení věci soudem

12. Při jednání soudu dne 17. 1. 2018 právní zástupce žalobce odkázal na žalobu a podaná vyjádření.
13. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl důkaz jednacím řádem Zastupitelstva města Ústí nad Labem ve znění jeho dodatku a dále stanoviskem Ministerstva vnitra, odboru dozoru a kontroly veřejné správy, č. 3/2008.
14. Zástupce žalovaného v plném rozsahu odkázal na dosavadní vyjádření a uvedl, že zastupitelstvo jako kolektivní orgán není nadáno pasivní legitimací v předmětném sporu, neboť předmětný zásah nemohlo jako kolektivní orgán provést. Trval na tom, že pokud k nějakému zásahu do práv žalobce mohlo dojít, musela by se jej dopustit primátorka.
15. Jako svědek byl slyšen K. K., který k věci uvedl, že žalobce zná, neboť jsou z jednoho politického hnutí PRO! Ústí. Znájí se asi 5 let. Svědek se žalobcem žádné zvláštní vztahy nemá, znají se asi stejně jako s každým jiným členem předmětného hnutí. Svědek dále uvedl, že se pravidelně zúčastňuje zasedání Zastupitelstva města Ústí nad Labem, a to jako statutární orgán městského obvodu Ústí nad Labem. K dotazu soudu, jak probíhá vyjádření stanovisek občanů a jakým způsobem se občané při jednání zastupitelstva hlásí o slovo, svědek uvedl, že na balkóně, kde je přístup veřejnosti, se o slovo občané hlásí tím, že přistoupí k mikrofonu, který je umístěn na nejvyšším místě balkónu vlevo. V přízemí, kde bývají zastupitelé, zástupci příspěvkových organizací, tedy i zástupci městských obvodů se o slovo hlásí zvednutím ruky. Svědek při jednání zastupitelstva sedí v přízemí a nemá na balkón výhled. Na balkón chodí na začátku zasedání pozdravit zástupce občanů a na konci se s nimi chodí na balkón rozloučit. Svědek dále uvedl, že i zasedání zastupitelstva dne 21. 9. 2016 se zúčastnil, a jednoznačně potvrdil přítomnost žalobce na tomto jednání. Na jednání samotné si pamatuje pouze matně, ale v poznámkách ve svém bloku má

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vedenu poznámku „neudělení slova“. Uvedl, že na začátku jednání byl na balkóně a žalobce stál u mikrofonu, proč u mikrofonu stál, svědek neví. Pouze si vzpomíná, že následně k němu žalobce přistoupil a uvedl: „Viděl jsi mě, že jsem stál u mikrofonu?“. K dotazu soudu svědek uvedl, že žalobce se obecně při jednání zastupitelstva často vyjadřuje k projednávaným záležitostem, ovšem, zda se vyjadřoval k nějaké konkrétní věci přímo při jednání konaném 21. 9. 2016, si již nevzpomíná. K dotazu právního zástupce žalobce spočívajícího v tom, kdy měl žalobce stát u mikrofonu – zda to bylo před hlasováním, při hlasování či po hlasování o programu jednání zastupitelstva, svědek uvedl, že si to nepamatuje, že to bylo někdy na začátku jednání, ale zda to bylo před hlasováním či po něm si nevybaví, u mikrofonu žalobce stál asi 5 minut. K dotazu, zda primátorka při jednání aktivně vyzývá veřejnost k vyjádření se k jednotlivým projednávaným bodům, uvedl, že ano a v případě projednávání programu zastupitelstva uvedl, že asi ne. K dotazu zástupce žalovaného svědek uvedl, že na začátku jednání bývá na balkóně po dobu asi 10 až 15 minut.

16. Dále byla jako svědek slyšena Mgr. et Bc. L. F., Ph.D., která k věci uvedla, že žalobce zná, neboť jsou členy stejného politického hnutí PRO! Ústí. Znájí se přibližně od minulých voleb. Spolupracují spolu v rámci jejich dvou spolků, které mají za cíl chránit životní prostředí. Jde o spolky Ústecké šrouby, jehož členem je žalobce, a Stop tunelům, jehož členkou je svědkyně. Jednání Zastupitelstva města Ústí nad Labem se svědkyně účastní občas, neboť ji zajímá rozhodování zastupitelstva a zajímá se o veřejné dění. K dotazu soudu, jak veřejnost projeví vůli vyjádřit se k projednávaným záležitostem, uvedla, že po debatě dá paní primátorka prostor veřejnosti. V případě, že je veřejnost přítomna v přízemí, je tam umístěn mikrofon a osoba, která se chce k věci vyjádřit, prostě přistoupí k mikrofonu. Pokud je veřejnost přítomna na balkóně, je tam umístěn také mikrofon a opět vůli vyjádřit se k projednávané věci projeví občané tak, že přistoupí k mikrofonu. K dotazu soudu, zda se účastnila jednání zastupitelstva dne 21. 9. 2016, uvedla svědkyně, že si není jistá, musela by se podívat do kalendáře. K dotazu soudu uvedla, že žalobce se při jednání zastupitelstva vyjadřuje často. K dotazu, zda je dáván prostor občanům k vyjádření se k programu jednání zastupitelstva, uvedla, že neví.
17. Zástupce žalovaného na průběh dokazování reagoval tak, že občané, kteří se účastní jednání zastupitelstva, bývají jak v přízemí, tak i na balkóně. O slovo se hlásí tak, že přistupují k mikrofonu a současně dávají i jinak najevo (máváním či zvednutím ruky), že chtějí k předmětnému bodu vystoupit. Mikrofon na balkóně je umístěn u vstupu na balkon, a proto nemusí být vždy zcela jasné, zda osoba, která se tam nachází, se hlásí o slovo, či jen přichází, nebo se baví.
18. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl důkaz přehráním videozáznamu ze zasedání Zastupitelstva města Ústí nad Labem ze dne 21. 9. 2016 v rozsahu 0 až 10 minut, dále 1:15:40 až 1:17:20, dále 1:19:16 až 1:19:56 a 1:31:03 až 1:32:51. Šlo o záznam umístěný na webové stránce <http://www.usti-nad-labem.cz/cz/uredni-portal/sprava-mesta/mesto-jeho-organy/zastupitelstvo-mesta/videozaznamy-z-jednani-zm.html>.
19. Právní zástupce žalobce v konečném návrhu konstatoval, že žalobce dostal jak povinnosti tvrzení, tak i unesl důkazní břemeno. Za stěžejní považoval výslech svědka K., ze kterého vyplývá, že se žalobce domáhal udělení slova na začátku jednání zastupitelstva tím, že stál u mikrofonu na balkóně. Rovněž ze záznamu z jednání zastupitelstva je patrné, že primátorka vyzývala k vyjádření veřejnost

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

k jednotlivým bodům programu, ovšem nikoliv k samotnému programu jednání zastupitelstva. Zdůraznil, že tvrzení žalovaného nemají oporu v provedeném dokazování. Navrhl tedy, aby jeho žalobnímu návrhu bylo vyhověno v plném rozsahu.

20. Zástupce žalovaného v závěrečném návrhu konstatoval, že žalobce sice tvrdí určité skutečnosti, ale svá tvrzení neprokázal. Žádný ze svědků výslovně nepotvrdil tvrzení žalobce. Naopak ze záznamu jednání zastupitelstva je patrné, že primátorka nikterak nebránila žalobci v případném vyjádření se k věci. Pokud by se chtěl žalobce k programu jednání zastupitelstva vyjádřit, slovo by mu udělila. Dle jeho názoru nebylo prokázáno, že by došlo k zásahu do práv žalobce, a proto navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu.
21. Předmětnou žalobu soud posoudil podle části třetí třetího dílu hlavy druhé s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. se může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Žalovaným je podle ust. § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl. Podle ust. § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda byl zásah nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle ust. § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.
22. Soud ve věci rozhodl poprvé rozsudkem ze dne 17. 1. 2018, č. j. 15 A 180/2016–78, kterým určil, že zásah žalovaného spočívající v tom, že žalobci neumožnil dne 21. 9. 2016 na zasedání Zastupitelstva města Ústí nad Labem vystoupit v rozpravě k programu zasedání, byl nezákonný, zakázal žalovanému, aby v tomto zásahu pokračoval a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.
23. Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti žalovaného rozsudkem ze dne 18. 9. 2018, č. j. 6 As 48/2018-35, uvedený rozsudek zdejšího soudu ze dne 17. 1. 2018 zrušil a vrátil věc soudu k novému řízení. Nejvyšší správní soud potvrdil, že pasivně legitimovaným ve věci je Zastupitelstvo města Ústí nad Labem a dále v souladu s úvahami krajského soudu uvedl, že: „...ač občané nemohou dle § 94 odst. 1 zákona o obcích předkládat návrhy k zařazení určitého bodu na pořad jednání zasedání zastupitelstva, mohou mimo jiné v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 písm. c) zákona o obcích vystoupit a přednést svůj návrh v rámci rozpravy před hlasováním o programu zasedání zastupitelstva. O takto předneseném návrhu by zastupitelé hlasovali pouze tehdy, pokud by si jej osvojil některý ze subjektů s právem návrh předkládat, tedy členové zastupitelstva, rada obce nebo výbory.“
24. Dále Nejvyšší správní soud ve svém citovaném rozsudku uvedl (odst. 27 až 34), že: „Podstatné však je, zda se žalovaný dopustil nezákonného zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s. již tím, že předsedající v rámci projednávání programu zasedání nevyzvala veřejnost k vystoupení k programu jednání. Nejvyšší správní soud má přitom za bezpečně zjištěné,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

že předsedající se výslovně na veřejnost neobrátila. Tomu odpovídá dle videozáznamu nejen skutečnost, že předsedající hleděla do řad přítomných zastupitelů (jak poznamenal krajský soud), ale též výslovné vyjádření předsedající („Má někdo návrh na doplnění programu?“), kde je užit pojem „návrh“ odpovídající oprávnění zastupitelů dle § 94 odst. 1 zákona o obcích. Konečně sám žalovaný od počátku řízení stojí za názorem, že občané nemají právo před schválením programu jednání v diskusi vystupovat. Pokud tedy nyní zároveň tvrdí, že předsedající se uvedenou výzvou obracela i na přítomnou veřejnost, působí takové tvrzení pro vnitřní rozpornost značně nevěrohodně.

25. [28] Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu týkající se poskytnutí ochrany před nezákonným zásahem vyplývá, že ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. musí být kumulativně splněny tyto podmínky: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), srov. např. rozsudky ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 – 65, ze dne 20. 3. 2013, č. j. 6 Aps 11/2012 – 32, nebo ze dne 28. 5. 2014, č. j. 1 Afs 60/2014 – 48.
26. [29] Zásahová žaloba chrání proti aktům či úkonům veřejné správy jiným než rozhodnutím, směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoli jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Zásahem proto může být i nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu jiného než rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, sp. zn. 7 Aps 3/2008 – 98). V každém případě je však třeba posoudit, zda se jedná o úkon správního orgánu závazné povahy, zasahující do sféry práv a povinností jednotlivce.
27. [30] Jak uvedl krajský soud, zákon ani jednací řád stěžovatele konkrétně neupravuje účast veřejnosti při projednávání programu zasedání zastupitelstva (jednací řád pouze v § 4 odst. 13 uvádí, že před udělením závěrečného slova předkladateli udělí předsedající slovo občanům, kteří chtějí k projednávanému bodu vyjádřit svá stanoviska). Ani stěžovatel přitom v kasační stížnosti nezpochybňuje, že předsedající pravidelně k jednotlivým bodům programu jednání vyzývá přítomné občany k vyjádření stanoviska (což ostatně vyplývá i z videozáznamu) a tito občané své právo realizují přistoupením k mikrofonu na galerii. Pokud předsedající za této situace nevyzvala veřejnost k vyjádření k programu jednání, jedná se o nevstřícný postup, který jde proti legitimnímu očekávání veřejnosti a znesnadňuje její účast na jednání zastupitelstva.
28. [31] Tato nevstřícnost spočívající v nedůsledném naplnění pokynu jednacího řádu však dle Nejvyššího správního soudu sama o sobě nedosahuje intenzity nezákonného zásahu, který by přímo a závazně zasáhl do práv a povinností žalobce. Samotná absence vyzvání veřejnosti k vyjádření stanoviska k programu zasedání zastupitelstva není jednáním adresným, tedy jednáním zaměřeným na osobu žalobce. Není ani jednáním dostatečně intenzivním a závazným, jehož účinky by nebylo možné odstranit prostou komunikací s předsedající.
29. [32] Postup, kdy předsedající při zasedání zastupitelstva neumožní konkrétnímu jednotlivci realizovat právo dle § 16 odst. 2 písm. c) zákona o obcích vyjádřit na zasedání zastupitelstva obce v souladu s jednacím řádem své stanovisko k projednávané věci, může

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

být dle okolností nezákonným zásahem. Půjde o situace, kdy konkrétní občan požádá o slovo ke konkrétnímu bodu programu nebo v rámci rozpravy před hlasováním o programu (srov. obdobně § 93 odst. 4 zákona o obcích) a předsedající (či zastupitelstvo) mu neumožní vystoupit výslovným sdělením, uplatněním síly, technickým opatřením (vypnutí mikrofону apod.), případně jiným obdobným způsobem, a podle okolností též přehlížením.

30. *[33] Takové okolnosti však v případě žalobce nebyly v řízení před krajským soudem prokázány. Bylo prokázáno pouze to, že žalobce se dne 21. 9. 2016 jednání zastupitelstva účastnil a vystoupil v diskuzi k několika bodům schváleného programu zasedání. Z provedeného dokazování však nelze určit, zda se žalobce při projednávání programu zasedání hlásil o slovo a pokud ano, jakým způsobem tak činil. Tato skutečnost není patrná z videozáznamu, který galerii pro veřejnost vůbec nezabírá a ani ze zvukové stopy není jasné, zda byl žalobce při projednávání programu zasedání nějakým způsobem aktivní. Rovněž svědecké výpovědi neposkytují pro tato zjištění dostatečnou oporu. Svědek K. uvedl, že na předmětné zasedání si pamatuje pouze matně. Na začátku jednání stál žalobce u mikrofónu, svědek ovšem nevěděl proč. Nepamatoval si ani, zda se žalobce na tomto zasedání účastnil diskuze k některému z projednávaných bodů. Svědkyně F. si nepamatovala ani to, zda se předmětného jednání zastupitelstva účastnila.*
31. *[34] Přestože tedy stěžovatel měl vyzvat přítomnou veřejnost též k diskusi k projednávanému programu zasedání zastupitelstva, pouhá absence výzvy předsedající nepředstavuje nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Důkazy, které byly provedeny v řízení před krajským soudem, neprokazují, zda se žalobce hodlal zapojit do diskuze k projednávanému programu zasedání a zda mu v tomto bylo ze strany stěžovatele nějakým způsobem zabráněno.“*
32. Na tomto místě soud podotýká, že je v řízení podle ustanovení § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán shora uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu obsaženým ve výše citovaném rozsudku.
33. Soud ve věci dále rozhodoval bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. účastníci nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a v replice již dříve žalobce žádal rozhodnutí věci bez jednání.
34. Po přezkoumání skutkového a právního stavu v reflexi výše předestřené závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu dospěl soud k závěru, že žalobě nelze vyhovět, neboť ve věci nebylo dostatečně prokázáno, že by žalobce o udělení slova v rámci diskuze o programu vůbec požádal, a proto nelze konstatovat, že by vůči němu směřoval zásah žalovaného spočívající v tom, že veřejnosti nebylo umožněno se k návrhu programu vyjádřit. Z tohoto důvodu musel soud žalobu výrokem I. podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítnout.
35. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první ve spojení s ustanovením § 110 odst. 3 s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci konečný úspěch a žalovanému, který měl ve věci úspěch, žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 4. prosince 2018

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)